

PROVA D'APTITUD PERSONAL
ACCÉS ALS GRAUS D'EDUCACIÓ INFANTIL I D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA
COMPETÈNCIA COMUNICATIVA I RAONAMENT CRÍTIC
CRITERIS DE CORRECCIÓ I SOLUCIONARI

Secció 1. Comprensió lectora

Secció 1. Part 1. Exercicis 1-5 (15 punts)

Exercici	Solució
1	a
2	b
3	c
4	b
5	a

Secció 1. Part 2. Exercicis 6-8

Exercici 6	En el Renaixement, un amic metge de Galileu Galilei va descobrir que el cor té quatre cavitats i li ho va demostrar. Galilei, entusiasmat, el va animar a fer pública la seva descoberta davant la comunitat mèdica de Florència, tot i que el coneixement que es tenia del cor fins llavors es basava en les aportacions d'Aristòtil, el qual es considerava una autoritat irrefutable. Ell va accedir a compartir la seva descoberta. En la sala d'anatomia de Florència, davant tota la comunitat mèdica de l'època, el metge va disseccionar un cor i va aportar evidències del seu descobriment. El va mostrar a la màxima autoritat: aquest, primerament va intentar desautoritzar-lo recordant-li que l'última paraula sobre aquesta matèria era d'Aristòtil; però davant seu tenia un cor amb quatre cavitats i no va poder negar l'evidència. Va acabar acceptant la realitat, i tota la resta de metges també.
Exercici 7	Aquesta és una pregunta que admet moltes respostes: els estudiants poden parlar de la religió, dels esports, de qüestions ideològiques i polítiques, etc. A continuació, teniu exemples de possibles respostes: > El fet de deixar de seguir un equip de futbol i fer-te aficionat d'un altre club es considera una deslleialtat, malgrat que ho facis per raons fonamentades (com, per exemple, que el teu equip hagi fet fitxatges desproporcionats o s'hagi venut a un potentat d'un país on no es respecten els drets humans). > En política, sovint es considera una virtut ser fidel a un partit polític o a un posicionament ideològic, malgrat que els partits polítics sovint prenguin derivades discutibles o circumstancials; o, malgrat que tu vagis evolucionant.
Exercici 8	Si els estudiants mostren coneixements sobre Aristòtil, es valorarà molt positivament. Aristòtil (Grècia, 384 a.C. —322 a.C.) fou un filòsof de l'Antiga Grècia de reconegut prestigi encara avui. Va fer contribucions molt importants sobre ètica, lògica, estètica, poètica; però també fou un científic important que féu contribucions sobre anatomia o astronomia que van

perdurar durant segles.

Però la pregunta es pot respondre cenyint-se només al text, i també serà considerada correcta:

Aristòtil era considerat una autoritat irrefutable en la comunitat mèdica del Renaixement a Florència. Les seves aportacions sobre el cor eren donades per bones des de feia segles i ningú no les qüestionava.

Secció 2. Expressió escrita. Exercici 9

En aquest exercici es requereix que l'estudiant escrigui un article divulgatiu per a una publicació a partir de la tesi o el tema del text inicial (d'entre 250 i 300 paraules). S'hi avalua la capacitat de crear i organitzar un nou text complex i argumentat, relacionant el propi coneixement del món i el coneixement cultural compartit amb la informació proporcionada.

La puntuació màxima de l'exercici és de 50 punts i la mínima, 0, la qual es distribueix de la manera següent:

- Valoració global, fins a 5 punts.
- Adequació, fins a 15 punts.
- Coherència, fins a 15 punts.
- Cohesió, fins a 15 punts.

Per a la valoració global es poden obtenir 5, 2,5 o 0 punts, segons si el text és més o menys reeixit. L'adequació, la coherència i la cohesió es desglossen en tres criteris, que poden tenir una puntuació màxima de 5 punts cadascun si s'acompleix de manera òptima; 2,5 punts, si s'acompleix de manera parcialment satisfactòria; i 0 punts, si no s'acompleix.

Secció 3. Domini del sistema lingüístic. Exercici 10

Portava una gorra de llana blava, un abric de pell antiquat però molt elegant i unes ulleres de sol que **la** tapaven mitja **cara en** l'**altre** meitat, s'hi veien unes arrugues molt marcades que encara li donaven **mes** personalitat. Tenia un dàlmata que li **arribaba** a la cintura i conduïa un **sis cents** vermell en perfecte estat de conservació. Tenia estil propi, no es podia negar. La veia passar cada matí per davant del bar on jo treballava. No s'hi aturava mai: ella i el seu gos pujaven **lleujers** al cotxe, que sempre tenia aparcats al final del carrer, i marxaven disparats. L'endemà, quan entrava a treballar, el cotxe ja **tornava estar** estacionat allà mateix i l'escena es repetia.

Fins que, al cap d'un any de treballar en aquell bar, vaig deixar de veure aquell cotxe i la senyora hi va deixar de passar pel davant. Vaig preguntar als clients habituals si sabien alguna cosa d'aquell personatge tan singular, però ningú no **s'havia** fixat mai.

Quan vaig decidir canviar d'aires i deixar la feina que **estava** fent durant més de tres anys, els companys em van preparar una festeta de comiat. Mentre em preniem el pèl pel viatge que estava a punt **de** iniciar i recordàvem anècdotes compartides, la senyora elegant es va asseure a la **terrassa** del bar. Vaig demanar d'atendre-la jo. Quan li vaig servir el cafè que m'havia demanat, **s'el** va beure d'un sol **glob**, va deixar l'euro que valia sobre la taula i se'n va tornar per on havia vingut: ni rastre del gos, del cotxe, de l'abric ni del gorret de llana. **Sobre les** cinc de la tarda, jo també me'n vaig anar del bar i no hi vaig tornar més.

Error	Línia	Correcció	Justificació
la tapaven	2	li tapaven	És un pronom de complement indirecte singular que substitueix <i>a la senyora, al personatge</i> , i no un pronom de complement directe.

mitja cara en l'altre	2	mitja cara. En l'altra	Són dues frases que s'han de separar per un punt i seguit, o bé un punt i coma.
l'altre meitat	2	l'altra meitat	L'adjectiu <i>altre/a</i> ha de concordar amb el nom que acompanya; en aquest cas, amb <i>meitat</i> (femení singular).
mes	3	més	Cal posar un accent diacrític per aclarir que es tracta d'un adverbí quantitatiu.
arribaba	3	arribava	Totes les formes verbals d'imperfet d'indicatiu de la primera conjugació s'escriuen amb ve baixa, i no be alta.
sis cents	4	600/ Sis-cents	És el nom propi d'un model de cotxe i es pot escriure la xifra, tal com proposa la marca. Si s'escriu en lletres, ha d'anar en majúscula i s'ha de posar un guionet entre les unitats i les centenes. Si algun estudiant només fa la correcció del guionet, <i>sis-cents</i> , considerarem que ha esdevingut un nom propi d'ús molt comú (semblant a un genèric) i donarem la resposta per bona.
lleujers	6	lleugers	El so /j/, davant d'e i d'i, s'escriu amb g.
tornava estar	7	tornava a estar	El verb <i>tornar</i> regeix la preposició <i>a</i> ; malgrat que en aquest cas no es pronuncii de manera diferenciada, ja que precedeix un verb que també comença en vocal àtona (<i>estar</i>), no es pot ometre.
s'havia fixat	11	s'hi havia fixat	Cal escriure el pronom hi que substitueix el complement preposicional que exigeix el verb <i>fixar-se</i> i que substitueix "en aquell personatge tan singular".
la feina que estava fent	12	la feina que havia estat fent	Cal una forma verbal que indiqui continuïtat i anterioritat respecte del passat perifràstic <i>vaig decidir</i> ; cal un verb en plusquamperfet.
de iniciar	14	d'iniciar	La preposició <i>de</i> s'apostrofa davant de vocal.
terrassa	15	terrassa	El so sord /s/ s'escriu amb doble essa entre vocals.

s'el	16	se'l	Quan en una combinació de pronoms es produeix una elisió, l'apòstrof que l'indica es col·loca després de la vocal, el més a la dreta possible.
glob	16	glop	Aquest mot s'escriu en p, tal com es fa evident en els seus derivats: <i>glopejar, glopada</i> .
Sobre les cinc	17	Cap a les cinc	Fer servir la preposició <i>sobre</i> per indicar l'hora de manera aproximada és una interferència lingüística, un castellanisme.

Correcció lingüística de tota la prova

En el conjunt de la prova s'avalua també si l'estudiant és capaç d'expressar-se segons la normativa gramatical. Per això, el/la corrector/a haurà d'anar marcant al quadernet els errors normatius que cometi l'estudiant i descomptar **-1 punt** per errada de cada part i de cada secció (sobre 100 punts).

S'aplica el descompte tantes vegades com es cometi una errada, encara que sigui repetida. Malgrat tot, només es té en compte un sol error per paraula.

Els errors gramaticals no poden comportar una puntuació negativa en el total d'una part o secció.

Respectant el període de transitorietat que ha establert l'Institut d'Estudis Catalans, es consideraran correctes tant les opcions ortogràfiques i gramaticals que atenguin l'antiga normativa com les que se cenyixin a la nova.